

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného P. Q. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, e/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a § 140 písm. a/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 2. marca 2017 v Bratislave, o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 20. februára 2017, sp. zn. 3 Tp 21/2016, rozhodol

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie sa **z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. lehota trvania väzby u obvinených P. Q., nar. X. P. XXXX, F. J., nar. XX. P. XXXX, D. O., nar. X. P. XXXX a P. O., nar. XX. L. XXXX, t. č. všetci v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica,

sa predlžuje do 10. júna 2017.

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „ŠTS BB“) uznesením z 20. februára 2017, sp. zn. 3 Tp 21/2016 podľa § 76 ods. 3 Tr. por. nepredĺžil lehotu trvania väzby u obvinených P. Q., F. J., D. O. a P. O..

Súd skonštatoval, že trestné stíhanie je voči obvineným vedené dôvodne a u obvinených P. Q. a D. O. existujú konkrétne okolnosti, ktoré odôvodňujú väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por., resp. u obvinených F. J. a P. O. väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Na druhej strane, sudca pre prípravné konanie zdôraznil, že väzba je výnimočný inštitút a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) nepreukázal existenciu vážnych dôvodov, v dôsledku ktorých nebolo možné vec ukončiť v základnej lehote väzby. V tejto súvislosti ŠTS BB uviedol, že vyšetrowanie tejto trestnej veci prebiehalo už od 7. apríla 2014, nejde o tak rozsiahlu trestnú vec a úkony, ktoré prokurátor navrhol vykonať, je možné vykonať aj v základnej lehote väzby. ŠTS BB preto dospel k záveru, že podmienky pre predĺženie lehoty väzby neboli dané.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor do zápisnice sťažnosť, ktorú následne dňa 21. februára 2017 písomne odôvodnil a dodatočne, nasledujúci deň ešte doplnil o list svedkýň P. a X. O..

Uviedol, že v posudzovanej trestnej veci sa vyšetrowanie vedie plynulo, bez akýchkoľvek prieťahov. Dodal, že až po vznesení obvinení bolo možné sa začať koncentrovať na verzie skutku, ktoré prezentovali obvinení. Množstvo nepriamych dôkazov, ktoré nasvedčujú spáchaniu trestného činu úkladnej vraždy umocňujú výsluchy svedkov H. V. a E. E. z 13. januára 2017. V tejto súvislosti poukázal aj na fakt, že vykonanie predmetných výsluchov bolo naplánované na 10. januára 2017, avšak JUDr. Rastislav Urbáni doručil žiadosť o ich odročenie s tým, že rovno uviedol aj konkrétne termíny (do 13. februára 2017), kedy sa úkonov nebude môcť zúčastniť. S ohľadom na to, že obvinený trval na osobnej účasti svojho obhajcu, vyšetrovateľ predmetnej žiadosti vyhovel a výsluch spomínaných svedkov preložil na 13. januára 2017. Aj ďalšie úkony pri tom preložil tak, aby nekolidovali s termínmi určenými obhajcom. Po vykonaní výsluchov svedkov H. V. a E. E. vyplynula potreba tieto preveriť (boli vykonané domové prehliadky u otca obvineného P. Q., previerka výpovede na mieste - v rodinnom dome poškodeného vo I.), ako aj vykonať ďalšie výsluchy obvinených a ich konfrontácie so svedkami. Poukázal aj na to, že obhajcovia navrhli vypočuť svedkov F. J., H. B., P. N., X. V., zabezpečiť listinné dôkazy vo forme správ z ÚVV Banská Bystrica, ÚVV Bratislava, ako aj závery znaleckého posudku z odboru psychiatria na svedka E. E.. Po vykonaní týchto úkonov je treba skompletizovať spis, dať priestor na jeho preštudovanie obvineným a poškodeným a následne pripraviť obžalobu.

Na základe týchto skutočností prokurátor uzavrel, že vo veci vznikli objektívne príčiny, ktoré bránili vec ukončiť v takom čase, aby prokurátor najneskôr 20 pracovných dní pred uplynutím lehoty väzby mal možnosť podať obžalobu. Prokurátor preto sťažnostnému súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil a podľa § 76 ods. 3 Tr. por. u všetkých troch obvinených (pozn. správne štyroch obvinených) predĺžil lehotu väzby do 10. júna 2017.

Dňa 22. februára 2017 prokurátor predložil list X. a P. O., ktorý mal podporovať tvrdenia obsiahnuté v jeho sťažnosti.

Dňa 24. februára 2017 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) doručené vyjadrenie obvineného P. Q. podané prostredníctvom jeho obhajcu, JUDr. Rastislava Urbániho, LL.M., advokáta so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica.

Vo vyjadrení obvinený uviedol, že aj podľa jeho názoru, k priet'ahom v trestnom konaní nedochádza. K tvrdeniam prokurátora však dodal, že výsluchy svedkov H. V. a E. E. boli vykonané len o tri dni neskôr ako boli pôvodne plánované, a preto ospravedlnenie obhajcu nie je možné považovať za „iný závažný dôvod“, pre ktorý sa vec nemohla ukončiť v základnej lehote. Ďalej zdôraznil, že osoby, ktoré majú byť ešte vypočuté sa nachádzajú vo výkone trestu odňatia slobody, a tak obvinení (po ich prípadnom prepustení) by na nich nemali ako vplývať. Tvrdenie prokurátora o hrozbe z ovplyvňovania svedkov v prospech obvineného považoval za nelogické, keďže žiaden z obvinených, resp. svedkov ho neusvedčuje. E. E. a H. V. označil za „profesionálnych svedkov“, ktorí sa vo viacerých prípadoch sami orgánom činným v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) hlásia vypovedať, a to len preto, aby si prilepšili vo svojich veciach. Výpoveď H. V. o tom, že sa mu obvinený mal osamote priznať k spáchaniu skutku vyvracia svedok J. F., ktorý uviedol, že s ním a s H. V. bol na cele po celý čas. Navyše, jeho tvrdenia neboli podporené ani vykonanou domovou prehliadkou. Aj svedka E. E. je treba považovať za nedôveryhodného, keďže o. i. v ním označenom dome sa žiadne finančné prostriedky nenašli. Podľa mienky obvineného, informácie, ktoré svedkovia vo svojich výpovediach uviedli, získali z vyšetrovacích spisov, ktoré mali na cele a ku ktorým mali prístup. Svedkovia F. J., H. B. a J. F. potvrdili, že vzťah E. E. s obvineným P. Q. nie je najlepší a je preto vylúčené, aby sa mu zdôveroval o svojej

trestnej činnosti. Obvinený poukázal aj na svedeckú výpoveď P. N., ktorý sa o svojom bývalom spoluväzňovi E. E. vyjadril v tom zmysle, že ide o prípad pre psychiatra a jeho tvrdenia sú kompletne vymyslené. K dôvodnosti trestného stíhania obvinený ďalej argumentoval, že celé trestné konanie je postavené na dvoch nepriamych svedeckých výpovediach P. a X. O., ktoré vždy len reprodukovali vyjadrenia, ktoré im mal uviesť P. O. ml., pričom tento predmetné skutočnosti - či už na konfrontácii alebo na výsluchoch, opakovane popieral. Obvinený bol tiež toho názoru, že z vykonaného dokazovania sa podarilo vyvrátiť, že by to bol P. Q., ktorý prebral 5000 - 6000 € za vraždu P. O. st. Ani zaistené pachové stopy žiadnemu z obvinených nepatrili. Pokiaľ ide o zaistené SIM-karty, obvinený vysvetlil, že išlo o ich osobné veci, ktoré boli (spolu s telefónmi) odovzdané pri ich zadržaní a následne boli uložené v sklade medzi osobnými vecami (viď správu z ÚVV Bratislava zo 14. februára 2017).

Na podklade uvedeného obvinený navrhol, aby najvyšší súd podanú sťažnosť prokurátora zamietol.

Toho istého dňa bolo najvyššiemu súdu doručené aj vyjadrenie obvinenej F. J. z 22. februára 2017, ktoré bolo podané prostredníctvom jej obhajkyne, Mgr. Kataríny Pastorkovej, advokátky so sídlom Skuteckého 6, 974 01 Banská Bystrica.

V súvislosti s okolnosťami, pre ktoré nebolo možné vec vybaviť do skončenia základnej lehoty väzby, sa s rozhodnutím ŠTS BB obvinená stotožnila a nad rámec tam uvedeného dodala, že OČTK vykonávali aj nadbytočné úkony (medzi ktoré označila výsluchy svedkov, ktorí sa vyjadrovali k vzájomným vzťahom medzi obvinenými O., resp. k údajnej závislosti D. O. na omamných látkach a hracích automatoch).

Poukázala predovšetkým na to, že prokurátor nevysvetlil, ako dospel k záveru, že jej prepustením na slobodu by mohlo byť zmarené dosiahnutie účelu trestného konania. Pritom obvinená žila riadnym životom s dcérou a jej druhom v jeho byte, kde si aj preberala poštu. Pokiaľ ide o výsluchy svedkov, na ktoré prokurátor poukázal, všetky tieto výsluchy sú ku dnešnému dňu vykonané. Obava z kolúzneho konania u obvinených má dnes čisto hypotetický charakter. Pokiaľ ide o zaistené SIM-karty, tie sa našli v intendantnom sklade a neboli zapísané v zozname vecí pri zadržaní. Správa z ÚVV a ÚVTOS Bratislava zo 6. februára 2017 je tak podľa mienky obvinenej hrubo zavádzajúca. Z písomnej komunikácie

medzi obvinenou a svedkom E. E. nevyplynula žiadna obava, že by F. J. mala mariť vyšetovanie. Okrem toho, svedok P. N. potvrdil, že E. E. obvinenú klamal o tom, že jej P. O. ml. po ňom posielala odkazy. Uviedol, že E. E. odpovede upravoval, prispôboval text listu, text do listu až následne dopísal alebo z listu jednoducho odrezal. Svedok uviedol, že E. E. si jednoducho vymyslel plán ako sa dostať na slobodu, o čom svedčí aj list prokuratúre označený ako „...podnet na postup s benefitmi pre obž. E. E.“. P. N. potvrdil, že k žiadnej komunikácii medzi obvinenými nedochádzalo a informácie E. E. získaval zo spisu P. O. ml. v čase, keď s ním sedel na cele a radil mu s písomnými podaniami. Napokon, svedok E. E. vypovedá aj v iných konaniach, medzi nimi aj v prípade vraždy nebohého M. V.. Pokiaľ ide o svedka H. V., svedkovia H. B., F. J., J. F. nevideli a ani nepočuli, že by sa s ním obvinený P. Q. bavil o svojej trestnej veci. Navyše, podľa H. B. medzi nimi ani nebol dobrý vzťah. Nájdené zbrane v dome otca P. Q. s trestným stíhaním nijak nesúviseli, pričom svedok E. E. iadne nové skutočnosti (okrem tých, ktoré boli uvedené v listoch svedkýň) neuviedol. Ani peniaze, ktoré mali byť ukryté v strope hospodárskej budovy sa nikdy nenašli. Pokiaľ z previerky na mieste vyplynulo, že v dome sa našla skriňa s ističmi, takáto skriňa sa nachádza v každom rodinnom dome. Navyše, výsluchy E. E. a H. V. boli vykonané nezákonne, keďže 6. decembra 2016 boli vykonané bez toho, aby o tom boli upovedomení obhajcovia. Pokiaľ mali OČTK informácie, že títo svedkovia chcú vypovedať, mali ich vypočuť okamžite - so zachovaním všetkých tomu prislúchajúcich práv obvinených a nie až dodatočne, po pohovore s vyšetrovateľom. Prokurátor prehliada aj pachovú stopu, ktorá bola zaistená na mieste činu a ktorá patrí F. O.. Obvinená poukázala aj na výsledky znaleckého posudku č. 66/2016, v ktorom sa znalec vyjadril, že s ohľadom na úroveň intelektu a štruktúru osobnosti obvinenej sa mu javí ako málo pravdepodobné, že by mala zohrať významnejšiu rolu na tomto trestnom čine. Odkázala tiež na výpovede P. O. ml., resp. na jej absentujúci motív, keďže sama v dome nebývala a v prípade úspechu v súdnom spore by žiadnu ujmu nepocítila. Spomínala aj svoje osobné pomery (jej trojročné dieťa bolo zverené do náhradnej starostlivosti cudzej osoby) a uzavrela, že žiadneho konania, ktoré by odôvodňovalo jej väzbu, sa nedopustila.

Na podklade týchto skutočností obvinená najvyšší súd požiadala, aby sťažnosť prokurátora zamietol.

Dňa 28. februára 2017 bolo ŠTS BB doručené vyjadrenie obvineného P. O. ml. podané prostredníctvom jeho obhajcu, JUDr. Michala Vlkolinského, advokáta so sídlom Nám. SNP 17, 960 01 Zvolen.

Obvinený v ňom uviedol, že prokurátor len zopakoval svoje skoršie tvrdenia uvedené v žiadosti o predĺženie lehoty väzby. Prokurátor hovorí o „množstve nepriamych dôkazov" a poukazuje na nedôveryhodné výpovede svedkov E. E. a H. V. z 13. januára 2017, ako aj na to, že JUDr. Rastislav Urbáni požiadal o odročenie vyšetrovacieho úkonu o tri dni. Za objektívne príčiny, ktoré by bránili vec vyšetriť v základnej lehote nemožno vyhodnotiť okolnosti spočívajúce vo výsluchu svedkov obhajoby a zabezpečenia listinných dôkazov, keďže sa nimi realizuje právo obvinených na obhajobu. OČTK mali k dispozícii viac ako 29 mesiacov vyšetrovania (od 7. apríla 2014 až 9. augusta 2016) na zabezpečenie všetkých dôkazov. Vo vzťahu k existencii dôvodov pre kolúznú väzbu obvinený poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4 Tpo 8/2014, resp. na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tost 3/2010.

Na podklade uvedeného obvinený najvyšší súd požiadal, aby sťažnosť prokurátora zamietol.

Dňa 2. marca 2017 bolo najvyššiemu súdu doručené vyjadrenie obvinenej D. O. podané prostredníctvom jej obhajkyne, JUDr. Mgr. Ivany Švarcovej, advokátky so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica.

Podľa mienky obvinenej, rozhodnutie ŠTS BB rešpektuje všetky atribúty spravodlivého a objektívneho rozhodnutia. Uviedla, že vyšetrovanie veci prebiehalo od 7. apríla 2014, pričom od vznesenia obvinenia boli plynule vykonávané úkony, pričom posledný úkon, ktorý by priamo súvisel s obvinenými - znalecké dokazovanie, bol vykonaný koncom roka 2016. Argumentácia prokurátora o potrebe preložiť úkony na žiadosť JUDr. Urbániho nemôže obstať vo vzťahu k ostatným obvineným, a to obzvlášť v situácii, že vyšetrovateľ tejto žiadosti nemusel v tak širokom rozsahu vyhovieť. Svedecké výpovede H. V. a E. E. sú toho času vyvrátené výsluchmi ďalších štyroch svedkov H. B., J. F., F. J. a P. N.. Zbrane zaistené pri domovej prehliadke u otca obvineného P. Q. nesúvisia s touto trestnou činnosťou. Tvrdenie, že P. Q. mal sedieť v Holandsku za obchodovanie s ľuďmi, doposiaľ nebolo objektivizované. Existencia skrine s vypínačmi neosvedčuje dôvod pre predĺženie väzby o to viac, že taká skriňa sa dá očakávať v každom rodinnom dome na Slovensku. K návrhom obhajcov na vykonanie ďalších úkonov uviedla, že tieto smerujú k preukázaniu dôveryhodnosti svedkov E. a V.. K listu X. a P. O. obvinená uviedla, že ju uráža, poškodzuje

jej meno a ide o účelový krok zo strany dcér, ktoré nie sú schopné akceptovať návrat otca do domácnosti, kde do svojho odchodu rozhodoval on. Ak by dcéry mali skutočnú obavu z možného prepustenia obvinených na slobodu, určite by sa domáhali prostriedkov inštitútu ochrany svedkov. Okrem toho, pre objektivizáciu predmetného listu je treba svedkyne vypočuť.

Na podklade týchto skutočností obvinená D. O. najvyššiemu súdu navrhla, aby sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a zistil, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest, b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu

najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzati návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6.

Vyšetrovateľ uznesením podľa § 206 ods. 1 Tr. por. dňa 9. augusta 2016 pod ČVS: PPZ-491/NKA-PZ-ST-2016 vzniesol P. Q. obvinenie za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, e/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a § 140 písm. a/ Tr. zák. poškodeného P. O. st., ktorá mala byť spáchaná v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. s tým, že F. J. mala byť organizátorka (§ 21 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.), D. O. návodca (§ 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.) a P. O. ml. objednávateľom (§ 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.) tohto obzvlášť závažného zločinu.

Obvinení boli vzatí do väzby uznesením ŠTS BB z 12. augusta 2016, sp. zn. 3 Tp 21/2016 v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 23. augusta 2016, sp. zn. 4 Tost 30/2016, a to z dôvodov u obvinených P. Q. a D. O. podľa § 71 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. a u obvinených F. J. a P. O. podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. s tým, že lehota väzby začala plynúť 10. augusta 2016 a bude sa vykonávať v ÚVV Banská Bystrica.

Dňa 6. februára 2017 podal prokurátor návrh na predĺženie lehoty väzby do 10. júna 2017, pričom o tomto návrhu ŠTS BB rozhodol 20. februára 2017 s tým, že nasledujúci deň - 21. februára 2017 spis predložil na najvyšší súd. Z uvedeného vyplýva, že lehoty stanovené v § 76 ods. 2 a 3 Tr. por. boli zachované.

Pokiaľ ide o dôvodnosť vedenia trestného stíhania, aj najvyšší súd je - rovnako ako ŠTS BB toho názoru, že z doteraz vykonaného dokazovania skutočne vyplýva podozrenie zo spáchania trestného činu obvinenými. Pokiaľ ide o výhrady obvinených k svedkom H. V. a E. E., najvyšší súd konštatuje, že v tomto štádiu trestného konania - kedy sa rozhoduje o dočasnom zaistení obvinených na účely prebiehajúceho trestného konania, neprislúcha konajúcim súdom (či už sudcovi pre prípravné konanie ŠTS BB, resp. senátu s'ťažnostného súdu) definitívne sa vporadúvať s ne / vierohodnosťou jednotlivých svedkov. Toto bude úlohou súdov, ktoré budú rozhodovať vo veci samej (samozrejme, ak bude podaná obžaloba), avšak až po zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne. Faktom však je, že od vznesenia obvinenia voči obvineným sa dôvodnosť trestného stíhania skôr prehľbuje, ako oslabuje a táto skutočnosť je (pre potreby rozhodovania o väzbe) postačujúca.

Ani na existencii jednotlivých väzobných dôvodov tak, ako ich súdy od posledného rozhodovania (14. decembra 2016, resp. 4. januára 2017 u P. O. ml., 25. novembra 2016 a 14. decembra 2016 u P. Q. a F. J. a 12. augusta 2016 u D. O.) identifikovali, sa pre relatívne krátky časový odstup nič podstatné zmeniť nemohlo.

Len v skratke najvyšší súd zopakuje, že u všetkých obvinených je väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. daný predovšetkým s ohľadom na ich vzájomné (či už rodinné, citové alebo osobné) vzťahy, ako aj spôsob, akým úkladnú vraždu mali vykonať (po podrobnom naplánovaní a s rozdelením úloh). V tomto smere najvyšší súd podporne poukazuje aj na list svedkýň X. a P. O. z 22. februára 2017, v ktorom tieto vyjadrili vážne

obavy z návratu (hlavne) otca domov, pričom v tejto súvislosti dodali, že im mal v telefonáte z väzby povedať, že „proti nim pôjde“.

Keďže obvinený P. Q. bol v minulosti dvakrát súdne trestaný a ide o osobu, ktorá má byť drogovu závislá (25. októbra 2016 mu bolo vznesené obvinenie pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.), resp. obvinená D. O. mala finančné problémy a podľa svedeckých výpovedí je taktiež závislá na drogách, resp. na hracích automatoch, v ich prípade je daný aj predpoklad, že by sa po prepustení mohli dopúšťať ďalšej trestnej činnosti (§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Na druhej strane, najvyšší súd sa nestotožnil so závermi ŠTS BB o tom, že vec bolo možné ukončiť v základnej lehote väzby. Je síce pravdou, že trestné stíhanie bolo v tejto veci začaté už 7. apríla 2014, avšak toto bolo v dôsledku dôkaznej núdze 10. októbra 2014 prerušené. Opätovne sa v trestnom stíhaní pokračovalo až 23. mája 2016, pričom vo väzbe, ako bolo povedané, sú obvinení od 10. augusta 2016. Z uvedeného teda plynie, že prípravné konanie trvá de facto necelý 1 rok a 4 mesiace a nie spomínané 3 roky.

Okrem toho, z napadnutého rozhodnutia ani nevyplýva, ako ŠTS BB dospel k záveru, že vec bolo možné ukončiť v základnej lehote väzby. Nie je zrejmé, či ŠTS BB identifikoval priesťahy v konaní, resp. v čom konkrétne OČTK pochybili, resp. v súvislosti s akými procesnými úkonmi nepostupovali podľa § 2 ods. 6 Tr. por., keď takýto záver (o možnosti ukončiť vec v základnej lehote) súd formuloval. Pri tom podľa mienky najvyššieho súdu (ale aj obhajcov obvinených) OČTK vyšetrujú trestnú vec plynulo a jej náročnosť, resp. rozsah (cca 2000 strán), ako aj jednoznačne preukázaná potreba vypočuť svedkov, obstaráť listinné dôkazy, skompletizovať spis, ako aj pripraviť obžalobu, nedovolila (s ohľadom na zákonné lehoty) ukončiť vec v základnej lehote väzby. Uvedený záver platí o to viac, že vyšetrenie je už v záverečnej fáze. S poukazom na uvedené sa potom procesný postup ŠTS BB javí sťažnostnému súdu obrazne povedané „ako hazardovanie so spravodlivosťou“, ktoré mohlo vyústiť aj do ohrozenia na živote a zdraví osôb podieľajúcich sa na objasnení tohto skutku.

Na druhej strane, na záver si najvyšší súd dovoľuje ešte uviesť, že si len ťažko vie predstaviť, aby (bez zmeny dôkaznej situácie) po uplynutí už predĺženej lehoty, prokurátor opätovne žiadal o jej ďalšie predĺženie.

Na podklade vyššie uvedených úvah dospel najvyšší súd k záveru, že z dôvodu obtiažnosti veci nebolo možné ukončiť vec v základnej sedemmesačnej lehote väzby, a preto napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil a väzbu obvinených podľa § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžil do 10. júna 2017.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 2. marca 2017

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová